

gospodič od onega časa o čem ogladil, marveč postopa z davkeplačitelji še skoro siroveje, kakor popred. Nevem da li zato, ker nenavadno dolgo tiči „in den Flegeljahren“, ali pak zato, ker se mu na tak način, kakor baje on misli, najpred izpolni želja, da bo inam prestavljen. Bodi si to ali ono, mi mu želimo srečen pot v deveto deželo. Če pride kakemu glavvarju, ki take fante zmiraj tesno na uzdi drži, še vendar iz njega kedaj kaj bode. Morda bo še se onda tudi redno pisati naučil; kajti njegovih zdajnih črčkarij nikdo ni kos brati, neizuzimajoči ne „Njih Gnado“ gospoda adjunkta samega. Dokazano jest. — Za zdravje onega jegovih drugov bilo bi pa mnogo boljše, če bi bil prestavljen v kak kraj, kder je malo, malo sadu zlahčne trte. V takem kraju tudi ne pride človek tak lahko v skušnjavo — ustreljiti se!

Iz Šalovec. (Predtojniki.) Število naročnikov na „slovenske časopise narašča v naši občini, kar je gotovo veselo znamenje, toda žalibog, da med naročniki ne najdemo našega občinskega predstojnika, kateri bi moral, kot predstojnik slovenske občine, z branjem slovenskih časopisov v izgled biti svojim občanom. — Na drugi strani pa je naš predstojnik sam močno potreben čitanja slovenskih časopisov, ker jegovo surovo vedenje nikakor ne kaže dosti omikanega človeka. — Prošenj in svetov svojih občanov več poslušati neče, ampak ravna le po svoji trmasti glavi, v kateri je neki nemščina velik prostor zasedla. — Gospod predstojnik! kje in kako za Boga ste se sešli s tako „ječljivo“ nemščino, da Vas Nemeč sam ne razumi? — Raji bi si gojili svoj materinski jezik z branjem slovenskih časopisov, kakor pa, da se gate ter sline cedite po plesnjivi nemščini, in potem bi bili vaši občani v Vami bolj zadovoljni! Bog „čuvaj“ slovenske občine pred takimi predstojniki!

Iz celjske okolice. (Iz pred porotne sodnije.) Janez Štor, kmetski sin, v Teharjih doma, komaj 18 let star, je bil 14. t. m. pred porotniško sodnijsko obravnavo na 12 let težke ječe obsojen, ker je na sv. Janeza večer lani svojega brata s sekiró tako po glavi mahnil, da mu je čepinjo prebil, in je ta moral zarad tega umreti. Čudno pri tej obravnavi je bilo, da se je njegov tovariš, Jožef Vengušt, tudi blizo take starostj, prav po zasluženju vjel. Hotel je namreč J. Štora rešiti, in se je tako v besedah zamotal, da ga je državni pravnik zavoljo krive prislege v zaporu podržal. —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Mnogo preglavice dela ljudem nova nagodba z Ogersko, kakor so jo te dni naši in magjarski ministri dogovorili. Zlasti nevoljni so narodi slavjanski, ker se je vse vršilo precej brez njih, in ker sedaj vidijo, da se bo

nemško-magjarsko gospodstvo nadaljevalo. Tudi ni ravno prijetno slišati, da bodo celo novi bankovci — dualistično obleko dobili; na prvi strani bodo nemški na drugi pa čisto — magjarski. Do sedaj so bili vsi narodi in jeziki avstrijski zastopani. — Čudo veliko se je na Dunaju zgodilo. Nek iz Nemčije prišedši Jud je na borzi grdo psoval na naše cesarstvo in — policija ga je zapodila na Nemško nazaj. Ko bi še nekaterim nemškim prislecem in pruskim kričačem enako posvetili, bi mnogim Avstrijecem bilo jako vseče. — Vojni minister Koller hoče odstopiti, ker mu drugi ministri nečejo privoliti nekotikih zboljškov za vojake. Ti bi imeli dobiti vsako jutro prežgano juho, kar bi pa na leto stalo par milijonov. Zato ne dobijo prežgane juhe. — Česki zgodovinar Palacki je nevarno zbolel. — Bivši minister Giskra, o katerem se je govorilo, da mu je cesarski dvor bil prepovedan, bil je ta teden od cesarja sprejet — dobrotljivo, kakor liberalni-judovski listi pišejo. — Kupčijska pogodba z Italijanskim bi se bila imela 1. julija odpovedati, ker nam ni ugodna; ali te dni se je na eno leto podaljšala. — V ogerskem zboru se je liberalna večina razcepila; za Tisza-ja in jegovo nagodbo z avstrijskimi ministri se poteguje 240, nasprotuje pa že 140 poslancev. Liberalno gospodarstvo pa je tudi na Ogerskem že precej občutljivo; državni stroški znašajo že 220 milijonov, samo za železnice se pomeče po 15 milijonov vsako leto in dolgovi požrejo 70 milijonov obresti. Hrvatje pripravljajo velikansko poslanstvo ali deputacijo do svitlega cesarja, naj bi jim ta pomagal do zaželjene železnice od Siseka v Zemun, čemur se magjarski ministri vedno ustavljajo. Ti so namreč za veliko milijonov lesa v Hrvatski krajini posekali in prodali in omenjeno železnico staviti obljubili. Ali vedno odlagajo in sumiči se, da hočejo z istim denarjem železnico potegniti iz Budapešta v Zemun.

Vnanje države. Naš minister Andrassy je 13. in 14. maja res bil v Berlinu pri ruskem in nemškem cesarju in se pogovarjal zlasti o turških zadevah z Bismarkom in Gorčakovom. Ali je kaj opravil ali ne, to še ni znano — pa upati je malo prida za Avstrijo. Italijanski kralj zopet misli na to, da bi se kraljestvu odpovedal in ga izročil svojemu sinu Humbertu, ki je prijatelj Prusov in ki bo gotovo tem vstregel in še hujše s papežem delal, kakor jegov oče. — Francoska dežela ima letos 909,858.911 frankov. dohodkov več, kakor l. 1869 pred prusko vojsko. Res srečna dežela, ki si je tako hitro opomoglo od strašnih udarcev nesrečne vojske. — Španjski liberalci hočejo vsem severnim deželam jihove stare pravice zatreči, kar utegne zopet krvavo vojsko pouzročiti.

Jugoslavjanska vojska zoper Turka.

Muktar-paša je dobil novih 12 bataljonov od sultana, pa si ne upa naprej; kakih 7000 vstašev je pripravljenih krvavo sprejeti ga. Peko-Pavlovič

je s svojimi četami stezo med Trebinjem in morjem zaprl. V Bosni bil je ta teden boj na mnogih mestih. Iguman Hadžič je pri Majdanu branil 5000 begajočih rodbin in Turke srečno odbil; pop Karaun pa je pri Ključu Soliman-pašo, ki je imel 5000 mož, tako stepel, da je padlo 400 Turkov. Isti pop Karaun je tudi Ali-paši ubil 250 musulmanov. Mestice Priedor je na pol turško na pol kristijansko. V noči 8. maja so Turki na Kristijane planoli in jih 120 posekali z njihovim duhovnom vred — drugi so zbežali. Po vsej Bosni je strašno klanje. Pretečeni teden so se tudi Bolgari vzdignoli zoper Turke; zbralo se jih je 8000 v Balkanskih gorah ter so kot blisk naglo napadli mesta Ražluk, Denir in Tatar-Bazaršik, turške uradnike in beriče pomorili in železnico razdrli. V Carigradu so Turki vsled tega tako razdraženi, da se je bati, da vsak trenutek posekajo vse Kristijane. Zato je začelo vse, kar je tujega ali krščanskega bežati iz Carigrada. Ostali pa so Ruse poprosili, da jim pridejo na pomoč! V Solunu umorjena konzula še se zaradi turške besnosti nista mogla dostojno pokopati! Ruski general Črnajev je z večimi oficirji stopil v srbsko vojno!

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XXXVIII. Iz Rima v Neapol smo po noči ob $\frac{1}{2}$ deseti uri odrinoli. Ker sem si že skušil, kako mučno da je tako ponočno potovanje, sem se iz prva temu branil; pa bilo je zastoj; moral sem se tovarišem udati. Konduktar nas je vseh 10 zrival v eden kupé. Čepeli smo drug zraven drugega, kakor na venec nabrane smokve ali fige. Toda kaj smo hotli? Pomagati si nismo bili kos. Zato smo se voljno udali in trpeli! Nekaj časa smo se še pogovarjali. Polagoma pa je utihnil drug za drugim, glave so se nam začele nevedoma globoko druga drugej priklanjati ter včasih v ne-ljubo dotiko prihajati, kakor krogle v kavarnah na biljardu. Ponočne ure so tekle grozno počasno. Marsikateri izmed nas je včasih vzdihnil, kakor na bolesteni postelji bolenik, ki ne more jutranje zarije dočakati. Slednjič se je začelo nekoliko svitati, nam pa srce veseleje dihati. Zbrisali smo si tedaj nekoliko zadremane oči, da bi laglje prvi pogled storili na glasovito okolico Neapolsko. Kajti Neapolu smo se bližali. Bilo je $\frac{1}{2}$ 8 v jutru, ko je naš vlak obstal in konduktar s hripavim glasom zavrešal: Napoli. Imeli smo pa namen poprejš obiskati iz zemlje izkopano mesto Pompeji, katero je l. 79 gora Vezuv, ko je prvič začela ogenj iz sebe metati, z raztopljenim kamenjem ali lavo zasula in pokopala. Zato smo na železniški postaji počakali na vlak, ki je namenjen bil proti Siciliji. S tem vlakom smo se potem kakih 50 minut peljali kraj morja v Pompeje. Iz vlaka smo opazovali valovito morje, kako je mogoče

valove proti kopnemu gnalo, kder so se z velikim pošumom na skalnem pobrezju lomili. Jako čudili smo se drznim ribičem, ki so daleč od kopne zemlje v bornih ladjicah se vozili brezskrbno po nevarni globočini. Večkrat se nam je zdelo, da so jih že valovi požrli, toda zdajci so se prikazali zopet na površini. Videlo se jim je, da jih močno veseli drzno zibanje po nemirnih valovih. Okolica Neapolska je res rajska, nepopisljiva. Vse zemljišče je rodovitno izvzemši kraje, katere je lava obsula. Na nekaterih mestih drdrá železnica po klancih, ki so po 3 metre globoko v lavo vsekani. Sicer pa kamorkoli se potnikovo oko ozré, povsodi zagleda vse čudovito lepo, krasno, mileno in ljubeznivo tako, da se te rajske lepote nikoli dovolj nagledati ne more. Južna zelišča, cvetlice, silje, cveteča drevesa, zelene brajde, vse se vrsti po lepem redu, vse obeta lastniku obilo pridelkov. Pšenica je že popolnem bila v klasju — 14. apr. — V Neapolu na trgu sem videl prodavati glavato zelje, kakoršno pri nas še le pozno v jeseni pridelamo. Po zelenih drevesih so visele rumene pomeranče, zlatim jabeljkam podobne, in smokvina drevesa so nastavljala precej debel sad. Lani je bila spomlad tudi na Laškem nenavadno mrzla in neprijetna. Ognjenik Vezuv je bil daleč do znožnja s snegom pokrit, tudi je mnogokrat den za dnevom deževalo, pa rastlinstvo je vendar veselo napredovalo in rastlo.

Od železniške postaje do Pompej smo imeli četrtno ure hoda. Toda okrepčanja bili smo tudi močno potrebni. Zasedemo tedaj mizo najbližnjšega krčmarja poleg zasutega mesta. Za drage denarje smo si tam nekatere prazne kote po želodcih zaphali, in se potem brž napotili v Pompeje.

Streljaj hoda smo storili prišedši do straže pred zasutim mestom, ki se je deloma zopet izkopalo. Tukaj smo morali zopet v mošnjo segniti in plačati vsak 2 liri vstopnine. Eden strežajev se nam je pridružil za voditelja. Začeli smo pregledovanje z muzejem, t. j. s branilnico izkopanih starin. Videli smo tam mnogovrstnih reči, n. pr. posode lončene, železne in bronaste, vrče, bokale, svetilnice, orožje, zrcala, celo hlebčič zaernelega kruha. Pod steklenimi pokrivali ležijo mrličji v tisti legi, v kateri so jih zasute izkopali. Celo truplo je prevlečeno s sivkasto skorjo iz tiste tvarine ali materije, katero je Vezuv bljuval, kedar je mesto pokončal. Tu pa tam luka iz nje kaka človečja košička. Najbolj smo se zavzeli zagledavši 2 osebi, ki ste bili sklenjeni. Voditelj nam je rekel, da je bila mati s svojo hčerko. Nekatere osebe ležijo na obraz, drugi na stran z roko pod glavo, tretje na znak, z raztegnjenimi rokami ali nogami, kakor jih je pač nenadna smrt pustila. Do sedaj so izkopali 600 mrličev! Mnogo učenjakov hodi leto na leto teh starin ogledovat!

(Nastavek prih.)